

Ünnepi egységgyűlés a munkásörök megyei törzsénél

Kitüntetések, elismerések

A Csongrád megyei munkásörök-alkulatok ünnepi egységgyűléseinek sorozata vasárnap délelőtt a megyei törzs egységgyűlésével folytatódott, Szegeden. A fegyveres erők klubjában tartott ünnepi egységgyűlés elnökségében foglalt helyet az MSZMP Csongrád megyei bizottságának képviselőjében Gyárfás Mihály, a pártbizottság osztályvezetője, a megyei tanács képviselőjében Szabó G. László elnökhelyettes, továbbá a társ fegyveres erők képviselői.

A vendégeket és az ünnepi egységgyűlésre felsorakozott munkásöröket Huszka Márton, a munkásörök megyei parancsnokának helyettese köszöntötte. Ezt követően Múkos István megyei parancsnok mondott ünnepi beszédet. Elsőként arról szövelt, hogy ezekben a hetekben népünk és pártunk figyelmé a

szokásosnál is jóval nagyobb mértékben fordul a munkásörök felé. Szól e figyelmesség a 20 éve született testületnek, de szól a munkásörök pártmegbízottjai elismerésének is. Mert e megbízottjai a szocialista internacionalista hazafiságból táplálkozik. Kifejezője a szocialista társadalmi rend, a Szovjetunió, a szocialista országok melletti feltétlen elkötelezettségnek.

A munkásörögek az elmúlt két évtizedben Csongrád megyében is az építőmunkában való kitartó helytállás mellett nagy harci katonai tapasztalatokra, tudásra tettek szert. Elmondotta a megyei parancsnok, hogy a Csongrád megyei alapítók közül 230-an még ma is szolgálatot teljesítenek, 175-en pedig tartalékos munkásörök. A megyei törzsben jelenleg is 21 alapító munkásör teljesít szolgálatot.

A parancsnok ezután a megyei törzs elé állított 1976. évi kiképzési, politikai, nevelési feladatok teljesítését értékelte, megállapítva, hogy a megyei törzs, valamennyi egység és szakaszegység eredményesen hajtott végre a kiképzési tervekben előírt követeleményeket: a harcászolgálatot fenntartották és továbbfejlesztették. Kihirdette az egységek között folytatott szocialista verseny eredményeit.

A következőkben dr. Teiszl István megyei parancsnokhelyettes ismertette az országos parancsnok diszparancsát, amely a Csongrád megyei törzsben szolgálatot teljesítő munkásörök számára kitüntetések adományozását rendeli el. A 20 éves szolgálatért kitüntetés adományozta az országos parancsnok: Berta Ferenc, Farkas Vilmos, Terjék Mihály, Huszka József, Katona Lajos, dr. Korom Mihály, Kocsis István, Lőrincz György, Németh István, Novoszt László, Nyári János, Papp Tibor, Percz Albert, Rác K. László, Szabó János, Székely Mátyas, Szilágyi József, Tóth József, Vár István és Zöldi Imre munkásöröknek. A 15 éves szolgálatért kitüntetés kaptak Ábrahám József, Gera Sándor, Hajdú Nándor, Hrabovszky András, Kothencz József, Nyári Ernő, Peczak János, Sebő J. Zoltán, Steinbach Sándor, Vlasich Kálmán, Hegedűs László és Erdélyi József munkásörök. A szolgálati érdemükért kitüntetés 10 éves szolgálatért Borka Árpád, Csányi József, Jambor Jánosné, Kocsis Pál, Kószó Ferenc, Mihaleczki Béla, Pioker Lajos, Széll József és Takács Imre munkásörök kaptak. Ötéves szolgálatért emlékjelvényt négy munkásörök adományozott az országos parancsnok.

Az elmúlt kiképzési évben jelezték eredményes munkájáért a megyei parancsnok összesen 8 munkásörök adományozott kiváló parancsnok, illetve kiváló munkásör jelvényt.

A megyei pártbizottság nevében Gyárfás Mihály köszöntötte a munkásöröket, az alapítókat, akik 20 évvel ezelőtt rendkívül nehéz körülmények között fogtak fegyvert, s azóta is becsülettel teljesítik ezt a nehéz és fontos pártmegbízást. Köszöntötte a kitüntetetteket, s arra kérte őket, továbbra is álljanak példaképpül a fiatalok előtt. Felidézte az első eskütételt, az első egységgyűléseket, azt az időt, amikor az első munkásörök megjelentek a gyárakban, a munkahelyeken.

Az ünnepi egységgyűlés kedves jelenete volt, amikor Szakter Gyula ezredes, a fegyveres erők szegedi klubjának parancsnoka a társ fegyveres erők ajándékát, Cserjés János „Három nemzedék” című, fából faragott domborművét adta át Mátos Istvánnak a 20. évforduló emlékére.

Az ünnepi egységgyűlés az Internacionálé akkordjaival fejeződött be.

Kísérleti tárolás — széndioxiddal

A Keszthelyi Agrártudományi Egyetem termelésfejlesztési intézetében sikeres kísérleteket végeznek a kukorica tárolására. Évek óta gond — különösen az iparszerű természetben résztvevő gazdaságokban — az őszi kukoricabetakarítás idején, hogy a nagy mennyiségű takarmány a magas nedvességtartalom miatt nem szállítható azonnal szárítóba vagy tárolóba, s az átmeneti tárolás idején a terményben

Előrelátás a pártmunkában

Minden párttitkár, vezetőségi tag, bizalmi tanúsíthatja: tennivaló mindig akad elegendő. A történések, a feladatok egymást követik; állandóan szükséges valamiben állást foglalni, intézkedni, egyetérteni, kezdeményezni. A pártmunka hétköznapijait ezek az — egymagukban általában nem „világrengető” jelentőségű — események, cselekedetek töltik ki, s töltik meg tartalommal. Így természetes, s így is van rendjén. Csak az ilyen konkrét, gyakorlati, operatív tettek révén érheti el a pártszervezet, hogy valóságos befolyásolója, s ne csupán utólagos regisztrálója legyen a mindennapi munkának.

Az ilyen tettek való törekvés ma általános a pártmunkában. Igaz, még a minap is hallottam olyan alapszervezeti titkárról, aki keserűen panaszkodott, hogy hónapok óta képtelen egy érdemi megbeszélést összehozni a három műszakban dolgozó KISZ-titkárral, s a megoldást abban látta, hogy ezentúl csak egy műszakban dolgozókat válasszanak mozgalmi funkciókba. A tehetetlenség effajta sárga példája azonban ma már — nyugodtan mondhatjuk — inkább megcsodálni való kuriózumnak számít; a jellemző a tettekre, az operativitásra.

Fenyeget azonban egy másfajta — s kuriózumnak ritkaságnak még távolról sem nevezhető — veszély. S ez a szükséges gyakorlatiasságnak praktícizmussá torzulása, a beleveszés a mindennapok részleteibe. Az ügyek áradása ugyanis könnyen elsodorhat. S ez azzal a következménnyel jár, hogy az események kezdik irányítani a pártszervezetet, ahelyett, hogy az irányítaná a történések menetét. A pártszervezet azzal foglalkozik, „ami jön”, ahelyett, hogy az történe, amit a pártszervezet célul tűzött.

Ez utóbbihoz mindenekelőtt arra van szükség, hogy a pártszervezet törekedjék távolokban gondolkodni. Elismerem, erre nem mindig könnyű időt találni, erőt fordítani. Hányszor lehet hallani pártmunkásoktól: „Bizony, jó lenne olykor csak azzal foglalkozni, hogy elgondolkodunk a teendőknél, latolgatjuk a lehetőségeket, megpróbáljuk kikövetkeztetni a távlati követelményeket, de erre marad a legkevesebb idő.” Am ha nehéz is rá időt és erőt találni, elengedhetetlen, megkerülhetetlen, szükségessé válik. A pártmunka hatékonyságának, színvonalának távlatiakkal való egybevetése.

A pártszervezetek munkastílusának, munkarendjének van jó néhány eleme, amely önmagában is tervszerűsége kényszeríti, a praktícizmus ellen hat. Ilyen nem utolsósorban a munkaterv készítésének rendje, vagy az éves beszámoló taggyűlések rendszere. Am nem kevés tapasztalat tanúsítja, hogy a különféle üléstervek, intézkedési tervek, cselekvési programok önmagukban még nem mentenek meg a praktícizmustól. Léteznek rutinra épülő, minden érdemi átgondolást nélkülöző munkatervet éppúgy, mint csupán a múltat regisztráló, a jövővel nem számoló beszámoló taggyűlések. S éppenséggel az sem ritka jelenség, hogy a gazdasági vezetés cse-

lekvési programja konkrétan és a perspektivikus kihatásokat érdemben számításba véve jelöli meg a feladatokat, a pártpolitikai munka ehhez kapcsolódó terve viszont mindössze néhány üres általánosság-ra szorítkozik.

Pedig a gazdasági folyamatok politikai előmozdítása, alátámasztása a legkevésbé sem nélkülözheti az átgondoltságot, a perspektivikus látásmódot. Figyelemre méltó tapasztalat például, hogy a mai körülmények között egy-egy intézkedés ésszerűsége gyakorta nem értékelhető önmagában, illetve hatékonysága csak a későbbiekben érzékelhető. Emiatt az ilyen lépéseket kezdetben jó néhányan ésszerűtlennek tüntetik fel. A pártszervezetnek nagy feladatai vannak az ilyen problémák tisztázásában, az ésszerű gazdálkodás követelményeinek megértésében. Erre azonban csak akkor képes, ha a mánál előbbre tud látni.

Azt is tudjuk, hogy a fejlődés bonyolultabbá, összetettebbé vált, s egyes részlemei olykor ellentmondásba is kerülhetnek egymással. Ezért valamely kérdés megoldásánál a más területre vonatkozó hatásokat is ajánlatos számításba venni, különben mai döntésünk könnyen kérészetheti azt, amit egy másik problémával kapcsolatban holnap kell elhatározunk. S ha a pártszervezet ezzel nem számol, ha nem gondolkodik előre, furcsa helyzetekbe bonyolódhat. Az egyik nap a közművelődési teendők tárgyalásakor például a munka melletti tanulás minél nagyobb mértékű kiterjesztése mellett tör lándzsát, a következő alkalommal a munkaidő jobb kihasználásának lehetőségeit kutatva, viszont ezzel ellenkező módon, a tanulmányi szabadságot igénylők számának korlátozása mellett foglal állást. Az ilyenfajta és hasonló szélsőségeket csak úgy lehet elkerülni, ha a pártszervezet nem csupán azt tartja szem előtt, amivel az adott pillanatban éppen foglalatokodik, hanem komplex módon igyekszik áttekinteni az összefüggéseket, az okok és következmények láncolatát.

Sok jó, követendő példája akad már ennek. Szólhatnánk arról a gépipari üzembről, ahol a pártszervezet nem általános igazságok hangoztatásával támogatva bizonyos elavult gépek kicserélését és az új, korszerű berendezések jó kihasználását. Ellenkezőleg: átfogó tervet készített, amelyben konkrétan és pontosan számba vette, milyen tendői lesznek az intézkedések értelmének megmagyarázásában, a szakmai továbbképzés előmozdításában, az összekott kollektívák szükségessé vált megbontásából következő feszültségek eloszlásában. A szerkezeti változtatások, a műszaki fejlődés ezen a helyen éppen azért nem okozott nagyobb zökkenőket az emberi viszonyokban, mert a pártszervezet nem praktícista módon, hanem átfogó koncepció alapján foglalkozott az ilyenkor felmerülő problémák százaival.

Az élet immár minden területen ilyen szemléletet, ilyen munkastílust igényel. Tartós sikerre ma már csak ez vezet.

GYENES LÁSZLÓ

Automata gyártja a teavaját

Teljesítménye: óránként tíz mázsa

A Zala megyei Tejipari Vállalat zalaegerszegi központi telephelyén NDK-gyártmányú vajgyártó gépsort állítottak termelésbe. Az automatizált gépsor óránként tíz mázsa, az eddiginél jobb, úgynevezett teavaj minőségű terméket állít elő. A vállalat eddigi vajgyártó berendezései — vaját. (MTI)

Meghalt Révész Géza

Mély megrendüléssel és fájdalommal tudatjuk, hogy hosszan tartó, súlyos betegség után január 22-én elhunyt az 1902-ben született Révész Géza elvtárs, pártunk Központi Bizottságának tagja, a magyar és a nemzetközi forradalmi munkásmozgalom régi, kiemelkedő személyisége, vezérezredes, nyugalmazott honvédelmi miniszter, volt országgyűlési képviselő, Népköztársaságunk volt varsói, illetőleg moszkvai nagykövete, aki az MSZBT alelnöke volt hosszú ideig.

Révész Géza elvtárs temetése január 28-án (pénteken) 14 órakor, katonai tiszteletadással lesz a Mező Imre úti temető munkásmozgalmi panteonjában.

Elhunyt elvtársunk barátai, elvtársai, volt munkatársai, harcostársai és tisztelői 13 órától róhatják le kegyeletüket a ravatalnál.

A Magyar Szocialista Munkáspárt
Központi Bizottsága,
a Honvédelmi Minisztérium,
a Külügyminisztérium,
a Magyar Partizán Szövetség

★

Révész Géza Sátoraljaújhelyen született. Tizenhárom éves korában már dolgozott — Budapesten, az ezüstárnyárban —, s rá egy esztendőre tagja lett a budapesti Ifjúsági Egyletnek. 1918-ban belépett a Kommunista Pártba, részt vett az Ifjúmunkás Szövetség megalakításában. 1919 februárjától az ifjúmunkás központban dolgozott, majd a Vörös Hadsereg katonájaként harcolt. Emigrációs évek következtek Ausztriában, Csehszlovákiában. A húszas évek elején hazatért Magyarországra, illegális pártmunkára; s mint függetlenített pártmunkás dolgozott a KIMSZ-ben. 1923-ban elfogták, és tízévi fegyházra ítélték, a rákövetkező év novemberében azonban fogolycserével a Szovjetunióba került. Itt a Külügyminisztériumban, majd a Lenin Intézetben tevékenykedett, közben elvégezte a moszkvai műegyetem hadipari egyetemét, 1934-től 1943-ig a Szovjetunió Honvédelmi Minisztériumában dolgozott, 1944-ben a magyar partizániskola vezetője, a fronton a magyar párt képviselője lett. A felszabadulás után tudását, tapasztalatait magas

beosztásokban kamatoztatta: 1945-től a pártközpont osztályvezetője, 1947 novemberétől varsói nagykövet, 1948-tól altábornagyi rangban a néphadsereg főcsoportfőnöke, majd 1954 és 1957 között az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, 1957. március 1-től pedig honvédelmi miniszter volt. 1957 júniusában, majd 1959-ben az MSZMP Központi Bizottságának tagjává választották. 1960-ban nevezték ki a Magyar Népköztársaság moszkvai nagykövetévé, ebben a beosztásban dolgozott 1963 decemberéig, nyugdíjba meneteléig. 1958-ban választották Bács-Kiskun megye országgyűlési képviselőjévé, s 1975-ben — a párt XI. kongresszusán — újból a Központi Bizottság tagjává. Hosszú ideig volt az MSZBT alelnöke, legutóbbi kongresszusa óta az országos elnökség tagja.

Tevékenységet számos magas kitüntetéssel ismerték el. kétszer kapta meg a Munka Vörös Zászló Erdemrendjét, kitüntették egyebek között a Szocialista Hazáért Erdemrenddel és a Magyar Népköztársaság Zászlórendjének I. fokozatával.

Előszállítások

Az év első hetének szállítási tapasztalatai igen változók, általában azonban megállapítható, hogy a fuvarhiány kisebb, mint tavaly ilyenkor volt. A MÁV véleménye szerint a fuvaroztatók jobban éne az előszállítás lehetőségével. A Volán Tröszt is arról adott számot, hogy az ÉVM-vállalatok a tavalyinál több munkát adnak a teherautóknak.

Az Albertfalvai Cernázó Üzem többek között gumiabroncsbetétszöveteket készít. E termékből az osztrák Semperit cégnek is szállítanak. Képviselet: részlet a fonodából